

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v P., proti žalovanému **Č.**, P., zastúpeného J., advokátom v K., **o náhradu mzdy s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11 C 106/2003, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2007 sp. zn. 2 Co 74/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom z 11. januára 2007 č.k. 11 C 106/2003-137 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 68 352 Sk, trovy konania z titulu zloženej zálohy na trovy znaleckého dokazovania v sume 3 000 Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol. Zaviazal žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Poprad trovy štátu v sume 3 840 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zamietava časť výroku rozsudku sa týka úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1.6.2000.

Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu do zamietavej časti rozsudku súdu prvého stupňa týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky Krajský súd v Prešove uznesením z 27. septembra 2007 č.k. 2 Co 74/2007-155 zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa v návaznosti aj na výroky o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie so záväzným právnym názorom.

Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie odôvodňujúc ho tým, že rozhodnutím Krajského súdu v Prešove došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov pred súdom, dôvod uplatňovaný odvolacím súdom pre zrušenie rozhodnutia nemohol byť právnym dôvodom, nakoľko účastníkovi konania a jeho splnomocnenému zástupcovi postupom súdu prvého stupňa nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže nebol dôvod na zrušenie rozsudku prvostupňového súdu postupom odvolacieho súdu bol porušený zákon. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalobcu nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

V prejednávannej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorý zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby týkajúceho sa príslušenstva pohľadávky a vo výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže dovolaním napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad,

v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí. Dovolací súd podmienku prípustnosti dovolania podľa citovaného zákonného ustanovenia však nezistil a naostatok vadu zmätočnosti žalovaný v dovolaní ani netvrdil.

Keďže v danom prípade dovolanie proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti tak, ako to namietal žalovaný v podanom dovolaní.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: